

[Janne Normann]

hvad vi synes er skrækkeligt, at bekæmpe disse holdninger.

Jeg må advare meget kraftigt imod politisk indblanding i Danmarks Radios programlægning. Radiorådet har de generelle retningslinjer at rette sig efter, og folketingset bør ikke give sig til at drøfte enkeltprogrammer. Jeg vil derfor ikke gå ind i en diskussion om nogle af de angreb, der har været på enkeltprogrammer. Jeg mener, det er utilbørligt, at de folkevalgte begynder at diskutere eller kritisere eller dømme det organ, som faktisk er sat til at vogte vores funktioner. Det er jo massemedierne, både de elektroniske og de trykte, der er til for at vogte over de folkevalgte, og ikke omvendt. Der er ikke ret mange lande, der er så godt stillet, som vi er, med hensyn til ytringsfrihed, med hensyn til at have massemedier, som er uden censur, som er uden politiske indgreb og uden politiske diktater om, hvad der må siges, og hvad der ikke må siges.

Det er altså fantastisk, at centrum-demokraterne vil have en art forhåndscensur, eller hvad man kalder det. Vi har efterkritik af programmerne her i landet, men pludselig at begynde at kræve det samme, som findes i diktaturlandene med forhåndscensur, det er ufatteligt, netop hos centrum-demokraterne, som jo er et parti, man ellers har indtryk af er imod centralisering og dirigering, ikke mindst dirigering af åndslivet – altså når undtages holdningen til Danmarks Radio.

Kultur- og erhvervsliv har én ting til fælles, nemlig at det går bedst under fri udfoldelse. Derved trives kreativiteten og skaberglæden bedst – de to egenskaber, som er det bedste grundlag for engagerede og engagerende programmer.

Hr. Erhard Jakobsen talte om holdningen hos medarbejderne, og det kan man da godt bruge megen tid på at drøfte, men det er ganske uinteressant, hvilken holdning medarbejderne har. Der var engang, hvor man ansatte folk efter deres politiske holdning. I nyhedsprogrammerne var det sådan, så man så sig rundt i skaren af medarbejdere og sagde: vi har 4 konservative og 3 venstrefolk og 7 socialdemokrater, og vi mangler 1 kommunist. Den næste, der skal ansættes, må nødvendigvis være en kommunist. Da så man ikke på kvaliteten hos den enkelte medarbejder, på de journalistiske kvaliteter, men udelukkende på den politiske holdning. Jeg ved

ikke, om det er sådan noget, hr. Erhard Jakobsen nu mener vi skal til at have genindført.

Jeg mener, den journalistiske holdning er langt mere væsentlig. En ordentlig journalist viser så stor fairness over for opgaven, at han eller hun afspejler de synspunkter, som findes, når han eller hun laver sine programmer. Det er det, der hedder loyalitet over for opgaven, og det er en journalistisk opgave. Deri bør ikke indgå den enkeltes politiske holdninger. Det gør de også sjældent.

En fri udfoldelse, programmer, der bygger på skaberglæde og kreativitet, frihed, det må nødvendigvis medføre udsejlerer en gang imellem, som hr. Søren Hansen også nævnte det. Men jeg mener absolut, det er prisen værd, at man en gang imellem måske har en journalist, der fejler. Hellere det end at sige: når der er nogle enkelte, der forbrøder sig, så må vi spærre dem alle sammen inde i ganske bestemte rammer, så må vi hellere have en lang stribe af tandløse programmer.

Hr. Arne Melchior harcelererede lidt over, at medarbejderne ikke kunne tåle at blive kigget over skulderen. Derfor mener jeg nu ikke, at man behøver at være nogen mimose. Jeg vil gerne spørge: hvad tror hr. Arne Melchior egentlig der ville komme for malerier og kompositioner og skønlitterære bøger, hvis en forfatter eller en maler eller en komponist altid skulle have en eller anden stående og kigge sig over skulderen og sige: det må du ikke male, og det må du ikke skrive, det hører sig ikke til, vi vil have forhåndscensur. Hvad ville det dog være af resultater, der kom ud af en sådan ordning?

Hr. Arne Melchior sagde, at det, vi har nu med en monopolinstitution, svarer til, hvis man havde én avis. Ja, det kan man måske nok sige, men det forudsatte da, at den avis havde mange selvstændige ledelser til at redigere hver sin side uden nogen som helst indgreb fra en overordnet ledelse. De forskellige afdelinger har meget stor frihed, og det skal de også have. Der er blevet talt meget om betydningen af konkurrence, og den betydning lægger jeg også vægt på, men der er faktisk udmærket konkurrence. Jeg vil gerne have den udbygget, men der er faktisk konkurrence inden for Danmarks Radio, ikke alene mellem nyhedsafdelingerne om at komme først med nyhederne, men også om at lave de mest kvalificerede programmer og